

OLGA

Marc Reynaert

‘Geniet van een trage straf, mijn woede haast zich niet.’ uit ‘Medea’ van Seneca

PERSONAGES

Olga

Noël

Masja

Rachida

1 OLGA. NOËL

Noël op met glaasje, nog even genieten van de buitenlucht, glimlacht naar het publiek, neemt een terrasstoel en gaat zitten om nog even te bezinnen.

Olga op, belt met Noël.

OLGA Ik kon niet meer inschrijven, meneer, ik was te laat, maar ik kon niet eerder beslissen en ik wou zo graag komen, de vorige keren kon ik niet, ik was ziek, ik was iedere keer ziek, maar nu voel ik me goed, een bordje soep erbij moet toch kunnen, ik eet niet veel, een overschotje vlees, ik wil er zo graag bij zijn.

NOËL Ik begrijp je, mevrouw ...

OLGA Olga.

NOËL Ik begrijp je, Olga ...

OLGA Je kent me toch nog?

NOËL Ja, maar om op je vraag te antwoorden, Olga, ik beslis daar niet over, maar de restauranthouder en wij hebben daarnet nog de lijst van het aantal aanwezigen doorgenomen en afgesloten. Sorry, ik moet mij hieraan houden.

OLGA Ja, natuurlijk. Maar ik kom toch langs, hoor. Ik voel mij prima vandaag, maak eens een uitzondering.

NOËL Zeg nog eens wie je bent?

OLGA Olga Flore, het is vijftig jaar geleden, maar ik zie er nog goed uit, niet meer zo hups als toen, maar jij waarschijnlijk ook niet.

Noël reageert niet.

OLGA Hallo Noël!

Noël reageert niet.

OLGA De verbinding? *Stilte* ... je mag me verwachten, Noël.

NOËL Volgend jaar, Olga. Dit jaar kan het niet meer. Echt niet. *Hij sluit het gesprek af.*

Olga blijft er even bij stilstaan, maar laat niet in haar kaarten kijken en af.

Noël probeert zich een beeld te vormen van de persoon die hem opgebeld heeft.

NOËL Olga Flore ... Olga Flore ... Olga ... ja, die!

2 NOËL. RACHIDA

Rachida op, komt bij Noël.

NOËL Rachida, ik ben blij dat je gekomen bent.

RACHIDA Het is de eerste keer dat ik hier kom. Het moet fantastisch geweest zijn om hier op te groeien!

NOËL De mensen komen ook graag terug. Er is dat jeugdsentiment, natuurlijk.

RACHIDA Nostalgie. *Stilte* Alex vond nostalgie onhygiënisch.

NOËL Onhygiënisch?

RACHIDA Je kan er ziek van worden.

Noël moet lachen.

RACHIDA Tijdens het opruimen vond ik nog een en ander, dat je misschien kan interesseren.

NOËL Ja, we archiveren alles wat met de streek te maken heeft.

RACHIDA Maar het zijn eerder persoonlijke stukken.

NOËL O, ja! Wat deed Alex voor werk?

RACHIDA Hij werkte als opvoeder en was van opleiding pedagoog. Opvoeden was zijn levenswerk, zijn roeping. Hij offerde er alles voor op. Hij was ervan overtuigd dat elke jongere, hoe zwaar ook het misdrijf, kan heropgevoed worden. “Wij waren in onze jeugd ook schoften!” zei hij dan? Waren jullie schoften?

NOËL Schoften? Ik zou mezelf toch geen schoft noemen.

RACHIDA Ik heb een brief uit die tijd teruggevonden, die jij aan Alex geschreven hebt.

NOËL Ik zou die wel eens willen lezen.

RACHIDA Hij ligt in mijn auto. Ik zal hem halen.

Rachida af.

NOËL Schoften? Ravotten, ruzie maken, brandje stichten, sjotten, sigaretje roken, oorlogje spelen, ik keek liever toe. Ik herinner mij nog Eddy die huilend en tierend het bos uitrende en het bloed liep langs zijn kaken, hij was bijna een oog kwijt. Er werd met takken gegooid, geschoten met pijlen die ze van jonge twijgen maakten. Alex leerde mij schieten met zijn katapult, ik mocht dat niet hebben van mijn ouders, en op een keer zei hij: zie je die mus daar zitten, die

moet jij kunnen raken. Ze zat op een vensterbank. Pats! Ruit kapot! De ruit van de pastorie! ‘k Ben het gaan biechten, maar mijn vader heeft toch de ruit moeten betalen. Als straf mocht ik een week niet meer buiten spelen en moest ik een boek lezen waarover hij me dan ondervroeg: ‘Bunkerratten’ uit de jeugdreeks van het Davidsfonds, een boek dat me toen heel erg ontroerd heeft, ik ben zelf zoiets beginnen schrijven, het is jammer genoeg verloren gegaan. *Stilte* En dan de meisjes, die konden mij echt wel bekoren ... we sprongen samen in de vijver en leerden er al doende zwemmen ...

Rachida op met briefomslag, geeft hem aan Noël, die hem openmaakt.

NOËL Ondertussen een halve eeuw geleden. We moeten vijftien, zestien jaar geweest zijn. *Leest luidop* Beste Alex, Ik heb je een maand niet gezien en het lijkt wel een eeuwigheid. Ik heb van je kleine zus vernomen dat je niet meer buiten komt. Is het jouw beslissing of die van je ouders? We hebben er alle vier dit schooljaar niets van gebakken en ook Guido en Frank moeten hun jaar overdoen. Misschien maar best dat hoofdstuk afsluiten en onze eigen weg gaan! Geen baldadigheden meer, geen stomiteiten, iedereen in zijn lieve vrede laten. Vaarwel zeggen aan de meisjes en aan onze vriendschap omdat dat soort vriendschappen niet kan blijven duren. Later zullen we er nog wel eens aan terugdenken, aan Olga ... aan Rita, aan Viooltje en ach, Smaragd, de maagdekes van plezier. Zonder wroeging, zonder wrok. Een stevige poot, Noël.

Hij plooit de brief dicht.

NOËL Waarom heeft Alex die brief bijgehouden, denk je?

RACHIDA Geen idee.

NOËL Hield hij al zijn brieven bij?

RACHIDA Dit was de enige persoonlijke brief. De andere hadden betrekking op zijn werk. Wil je hem hebben?

NOËL Ja.

RACHIDA Zijn de personen die in de brief vermeld staan hier vandaag ook?

NOËL Neen. *Hij bergt de brief op.*

3 NOËL. RACHIDA. MASJA

Masja op, komt bij Noël en Rachida. Noël stelt hen aan elkaar voor.

NOËL Masja, mijn vrouw. Rachida, de weduwe van een vroegere vriend, Alex.

MASJA Ken ik Alex?

NOËL Neen. Ik heb in vijftig jaar geen contact meer met hem gehad.

MASJA Ben je al lang weduwe?

RACHIDA Alex is twee jaar geleden gestorven. Ik heb geen rouwbrieven verstuurd. Hij wou een rouwdienst in zeer beperkte kring.

MASJA We kunnen misschien naar binnen gaan?

NOËL Ja.

RACHIDA Gaan jullie maar voor. Niemand kent me hier en zelf ken ik ook niemand.

MASJA Als je zegt wie je bent, zullen er wel vrouwen zijn die zich Alex herinneren.

RACHIDA Waarom vrouwen?

MASJA Er zijn hier drie keer meer vrouwen dan mannen.

Ze botsen op Olga.

4 ALLEN

OLGA *stelt zich voor* Ik ben Olga, een jeugdvriendin van Noël. Ik kon niet meer inschrijven, ik was te laat, maar ik kon niet eerder beslissen en ik wou zo graag komen, de vorige keren kon ik niet, ik was ziek, ik was iedere keer ziek, maar nu voel ik me prima, een bordje soep erbij moet toch kunnen, ik eet niet veel, een overschotje vlees, ik heb de restauranthouder niet meer kunnen verwittigen.

MASJA Noël?

NOËL Kan eigenlijk niet.

OLGA Ik ben niet welkom?

RACHIDA Er kan toch altijd wel een bordje bij.

OLGA Kan het?

RACHIDA Dat kan toch geen probleem zijn!

NOËL Eigenlijk niet.

OLGA *tegen Noël* Ik herken je meteen, Noël! Hoelang is het geleden? Een halve eeuw! We hebben elkaar zoveel te vertellen. *Tegen Rachida* Wie ben jij?

RACHIDA Rachida, ik ben de weduwe van Alex.

OLGA Alex is gestorven. In zijn bed?

RACHIDA Ja.

OLGA *tegen Masja* En jij bent?

MASJA Masja, volksvertegenwoordiger.

OLGA O, jij vertegenwoordigt mij.

MASJA Ik vertegenwoordig mijn kiezers.

OLGA Mevrouw ...

RACHIDA Rachida.

OLGA Rachida, Alex en ik hebben nog samen toneel gespeeld.

RACHIDA En was hij een goeie acteur?

OLGA O ja. Hij kende al van af de eerste dag zijn tekst van buiten en wou al meteen beginnen spelen.

Rachida toont een foto van Alex.

RACHIDA Kort vóór hij gestorven is. Hij was pedagoog, maar werkte als opvoeder.

MASJA Met criminele jongeren?

RACHIDA Ja.

MASJA Vooral allochtonen.

RACHIDA Hij maakte geen onderscheid.

MASJA Fout.

OLGA *tegen Noël* Herkende jij mij nog?

NOËL Ja ...

OLGA Een beetje?

NOËL Jij was een mollig meisje.

OLGA Ik, mollig?

NOËL Vroeg rijp.

OLGA Ik?

MASJA Vroeg rijp is vroeg rot.

OLGA Dat zei mijn papa ook. Hij maakte soms opmerkingen over mijn kleren, maar mama had het laatste woord.

Stilte

OLGA Het is hier niet veel veranderd. *Stilte* Weet je nog, Noël, de beken stonden vol water en het krioelde van de stekelbaarsjes. Ik wou er eentje pakken, ik kreeg een duw en viel in het water.

NOËL En Olgatje hapte naar adem gelijk een visje!

OLGA En Olgatje was kletsnat!

NOËL Ik heb Olgatje er nog uit getrokken.

OLGA Je had Olgatje er ook ingeduwd.

NOËL De zakken van Olgatjes schortje zaten vol kikkerdril.

OLGA En Olgatje huilend en snotterend naar huis! Mama kwaad! Het schortje verdween in de wastobbe en het ander hing te drogen. Olgatje is die namiddag niet meer naar school geweest.

NOËL En Noëleke was te laat op school en moest nablijven en straf schrijven.

Stilte

RACHIDA Ik speelde nooit buiten. Ik moest mama helpen en ik las veel. Ik heb bijna alle boeken van de schoolbibliotheek gelezen. En sommige twee of drie keer. “Jij zit altijd met je neus in de boeken,” zei mama, “zou je niet voor schooljuffrouw leren?” en ik ben het geworden en nadien schooldirecteur.

MASJA Mijn ouders hadden een winkel in ijzerwaren en weet je wat de jongens kwamen kopen? Klemmen om vogels te vangen.

NOËL Willen we naar binnen gaan?

OLGA Zijn we met veel?

NOËL Meer dan dertig.

OLGA Is dat veel?

NOËL Ten opzichte van vroeger, ja.

MASJA Het was vroeger een select groepje.

NOËL Er was een sterke onderlinge band.

RACHIDA Collaborateurs, zei Alex.

NOËL Dat is wat overdreven, Rachida. Mijn vader was één van de oprichters en hij was geen collaborateur.

MASJA Ondertussen is die generatie zo goed als uitgestorven.

RACHIDA Stond er niet altijd varkenshaasje op het menu?

NOËL Ja, tot vorig jaar, dat was een traditie, die de oude garde niet wou breken.

MASJA Moslims en joden waren blijkbaar niet welkom.

NOËL Hier woonden geen moslims of joden.

RACHIDA Partners eventueel?

NOËL Zeker niet van die oude garde.

MASJA Ben jij van Marokkaanse origine?

RACHIDA Neen, ik heb joodse en misschien ook wel islamitische roots.

OLGA Ik heb Spaanse roots. Weet ik van papa. Tijdens de Spaanse bezetting gingen de meisjes met de Spaanse soldaten naar bed.

NOËL Dat is zo als je bezet wordt.

RACHIDA En we zijn een aantal keren bezet! Door de Fransen, de Oostenrijkers, de Hollanders, de Duitsers ...

OLGA En de Spanjaarden. Papa had daar een speelfilm over op cassette met veel bedscènes.

MASJA Ben jij alleenstaand?

OLGA Ja. Nooit een vaste partner gehad.

Olga pakt Noëls arm.

OLGA En wat eten we?

NOËL Aperitief naar keuze, niet in de prijs inbegrepen en achteraf te betalen.

Aspergesoep

Parelhoen met champignonroomsaus

Appeltaart van het huis.

De drank is niet in de prijs inbegrepen en achteraf te betalen.

OLGA Mag ik naast je zitten?

NOËL Er zijn geen vaste plaatsen, dus ...

Noël en Olga af.

Masja kijkt verstomd toe.

MASJA Heb je dat gezien! Die snol pakt de arm van mijn man en eist dan ook

nog eens mijn plaats aan tafel op. Maar ik ga er niets op zeggen, hoor, Noël had moeten reageren, maar daarvoor is hij veel te slap.

Ze geeft Rachida een arm en ze gaan naar binnen.

5 MASJA. OLGA

Masja op, neemt een terrasstoel en gaat zitten.

Olga op, neemt een terrasstoel en gaat zitten.

OLGA Noël doet even zijn ronde. Hij kent natuurlijk iedereen.

MASJA Hoe goed heb jij Noël gekend?

OLGA Hoe goed heb ik Noël gekend? Hij was bijna altijd samen met Alex en met Frank en Guido. En als je tegen één zijn kar reed, kreeg je ze alle vier op je dak. *Stilte* Zijn jullie getrouwd?

MASJA Ja, al 23 jaar.

OLGA En jij zit in de politiek?

MASJA Ja, nog niet zo heel lang. Ik ben eigenlijk dierenarts.

OLGA En beoefen je dat nog.

MASJA Ja, katten en honden.

OLGA Ook zwervkatten?

MASJA Die geef ik een spuitje.

OLGA En straathonden krijgen een nieuw leven.

MASJA Ja.

OLGA Een straathond steek je niet bij een rashond. Is dat zo?

MASJA Ja.

OLGA Om het ras zuiver te houden.

MASJA Ja.

OLGA Kan je dat ook op mensen toepassen?

MASJA Neen.

OLGA Sommigen vinden van wel. Je steekt voor de raszuiverheid geen autochtoon bij een allochtoon.

Stilte

OLGA Hoe belangrijk is raszuiverheid?

MASJA Raszuiverheid bestaat niet.

Stilte

OLGA Wat is identiteit?

MASJA Staat op je pas.

OLGA En wie geen pas heeft, heeft geen identiteit?

MASJA Zo is dat.

Stilte

OLGA Ze zeggen dat vluchtelingen verkrachters zijn.

MASJA Er zijn feiten gepleegd.

OLGA Slachtoffers hebben aangifte gedaan.

MASJA Ja.

OLGA Maar het zouden valse aangiftes zijn. De zogenaamde slachtoffers werden betaald om valse verklaringen af te leggen.

Stilte

MASJA Zou jij dat doen als je niet verkracht bent?

OLGA Neen.

MASJA Ik ook niet.

Stilte

OLGA Ik heb eens gelezen dat een vrouw die bij de flikken aangifte deed van een verkrachting, door de twee flikken ter plekke nog eens verkracht werd.

MASJA *spottend* Dat zal dan wel in een apenland geweest zijn.

OLGA In een apenland?

MASJA Ken je dat niet? Dat zeggen mensen toch.

OLGA Het klootjesvolk, Masja, het klootjesvolk zegt dat en volgens het klootjesvolk zijn vrouwen die in een apenland verkracht worden, apen, geen mensen.

MASJA Je moet dat in zijn context zien, Olga.

OLGA Ja, ja, zo leggen jullie het dan uit.

MASJA Jullie?

OLGA Politici.

MASJA Lage dunk van politici?

OLGA Neen, hoge dunk, maar niet van jou! Jij bent een racist.

MASJA Olga ...

OLGA *onderbreekt haar* Masja, komt verkrachting ook voor bij dieren?

MASJA Dat weet ik niet, dat is een ander vakgebied. *Stilte.* Olga, mag ik je vragen, mij niet meer te beledigen. En ook mijn man met rust te laten.

6 NOËL. MASJA. OLGA

Noël op.

NOËL Ben je al rond geweest, Masja?

MASJA Doe ik straks wel. *Noël haalt een terrasstoel.* Een politica moet haar public relations verzorgen.

Noël gaat tussenbeide zitten.

OLGA Wat doe jij eigenlijk, Noël?

NOËL Ik ben parketmagistraat. En nu ga je vragen ‘wat doet een parketmagistraat’?

OLGA Ja, wat doet een parketmagistraat?

NOËL Een parketmagistraat staat in voor de opsporing van misdrijven.

OLGA En met welk misdrijf ben je nu bezig?

NOËL Drugs, meer ga ik er niet over zeggen.

OLGA Jullie snoven vroeger lijm.

NOËL Ik heb nooit gesnoven, Olga.

OLGA Lijm en chloroform.

MASJA Olga, eerst schoffeer je mij en nu mijn echtgenoot!

OLGA Dat is niet schofferen, Masja, dat is confronteren.

Ongemakkelijke stilte.

7 ALLEN

Rachida op. Ze neemt een stoel en gaat naast Olga zitten.

NOËL En? Tevreden?

RACHIDA Ja, hoor. Ik hoorde zeggen dat Alex de meisjes leerde zwemmen.

NOËL Klopt.

RACHIDA Zwommen jullie echt in die vuile poel?

NOËL Poel? Zwemput, Rachida.

RACHIDA Tussen de zwanen en de hoenders die er in scheten!

NOËL Er is nooit iemand ziek van geworden.

OLGA Het was heel primitief.

RACHIDA Gelijk in De Witte van Ernest Claes!

NOËL En gemengd. Jongens en meisjes samen.

OLGA Zonder toezicht.

MASJA Zwom jij ook, Olga?

OLGA Neen, ik mocht niet van mijn ouders. Maar ik kwam wel eens kijken.

MASJA Naar je vriendje?

OLGA Ik had geen vriendje.

NOËL Olga kwam gluren naar de jongens die zich aan het omkleden waren.

OLGA Er zaten viezeriken tussen.

MASJA Wat deden die?

OLGA Je mag twee keer raden.

MASJA Laat maar.

Rachida haalt een schriftje boven.

RACHIDA *tegen Olga* Alex schreef gedichtjes aan jou.

OLGA Aan mij?

RACHIDA Aan Olga.

OLGA Ik ben benieuwd.

RACHIDA Het zijn korte gedichtjes.

Rachida zoekt een pagina en geeft dan het schriftje aan Olga, die het gedicht eerst stil leest.

OLGA *luidop*

Aan Olga.

Het is winter,
natuurlijk is het winter,
het vriest ijskoud dus,

en als ik je zie de zon
verandert het landschap

NOËL Lees het nog eens, Olga.

OLGA Aan Olga

Het is winter,
natuurlijk is het winter,
het vriest ijskoud dus,
en als ik je zie de zon
verandert het landschap

Ze kijkt naar boven. Bedankt, Alex.

NOËL Duidelijke invloed van Van Ostaïen.

Olga bladert wat verder. Vindt nog eentje.

Leest luidop:

Aan Olga.

Zwarte nachten

Zwarte nachten

Dekken alles toe

Droom een lange droom

Zwarte nachtenlang

Leest het opnieuw.

Aan Olga.

Zwarte nachten

Zwarte nachten

Dekken alles toe

Droom een lange droom

Zwarte nachtenlang

Herhaalt

Zwarte nachten

Dekken alles toe

RACHIDA Eenvoudig en toch rijk aan betekenis.

MASJA Wat wordt er toegedekt?

OLGA Alles.

MASJA Hadden jullie een geheim?

RACHIDA Je moet het veel ruimer zien, Masja. 'Zwarte nachten', dingen die in het donker gebeuren, die het daglicht niet mogen zien.

MASJA En toegedekt worden, in de doofpot gestoken. Hun geheim. Ongewenste zwangerschap? Abortus? Kindermoord?

OLGA Ons geheim?

RACHIDA Poëzie overstijgt het persoonlijke, poëzie peilt naar de ziel.

MASJA De ziel bestaat niet.

OLGA Toch wel.

RACHIDA Als beeld van het innerlijke, het diep menselijke.

MASJA Wat is het diep menselijke?

RACHIDA Liefde, bijvoorbeeld: ‘Als ik je zie de zon, verandert het landschap.’
Dat is toch mooi.

OLGA Krijg ik het schriftje?

RACHIDA Ja.

OLGA Bedankt. Alex en ik hebben nog samen in een toneelstuk gespeeld: ‘Le cocu magnifique’ van Crommelynck. Met een jonge regisseur, ik ben zijn naam vergeten. Alex kende hem goed en had mij aangeprezen voor de rol van Stella. Er kwam een gewaagde passage in voor en ze vonden geen actrice die dat aandurfde. En ik vond het een mooie uitdaging.

RACHIDA Wat moest je doen?

OLGA Een borst ‘ontbloten’.

RACHIDA Je borsten tonen op het toneel, dat was in die tijd toch not done.

OLGA Alles voor de kunst, zei de regisseur.

RACHIDA En welke rol speelde Alex?

OLGA De rol van Bruno, mijn man. Kort samengevat komt het verhaal hierop neer. Bruno is een jaloerse man, die zijn vrouw Stella van ontrouw verdenkt en haar wil testen. Hij nodigt zijn vriend uit en drijft haar zover dat zij haar borst ontbloomt. Hij wordt uiteindelijk het slachtoffer van zijn jaloezie en eindigt als een waanzinnige. *Stilte* Een meesterwerk! Maar terwijl we aan het repeteren waren, stond plots de pastoor in de deuropening en riep rood als een kreeft: *met kinderstemmetje* “In mijn parochiezaal wordt geen schandaalstuk opgevoerd!” Hij had een kinderstemmetje. Hij had wel eerst door het sleutelgat gekeken, want de deur vloog open net toen ik mijn borst had ontbloomt!

RACHIDA Hij heeft je op heterdaad betrapt, Olga! Hoe oud was je toen?

OLGA Zestien ...

RACHIDA Mocht een meisje van zestien haar borst ontbloten op scène, was dat geen zedenschennis, meneer de magistraat?

NOËL Meneer de magistraat zou er het wetboek van vijftig jaar geleden moeten bijnemen.

OLGA Ik heb het gebiecht maar ben toch van school gestuurd. *Stilte* De

regisseur heeft mij nadien nog opgebeld, hij wou het stuk ergens anders regisseren en hij vroeg of ik die rol nog wou spelen, heel graag, zei ik, wanneer, we beginnen volgende maand met de repetities, maar op dat moment zat ik in een dipje. En toen het weer beter met me ging, hadden ze mij niet meer nodig. Ze hadden een ander stuk gekozen, een stuk zonder blote tet, Rachida.

NOËL Heb je toneelschool gevolgd, Olga?

OLGA Neen.

NOËL Wat heb je gestudeerd?

OLGA Ik kon niet goed studeren ... concentratieproblemen ... depressies ... al jaren in behandeling ... medicatie innemen ... maar goed, ik ben hier niet gekomen om te klagen ... ik heb in de bloemenzaak van mijn tante kunnen werken en heb de zaak dan kunnen overnemen, maar ze dan toch moeten verkopen, heb er wel een goeie prijs voor gekregen. Nu heb ik nog een mooie bloementuin ... maar bloemetjes moeten verzorgd worden ... ik ga even naar binnen om een glas water te drinken.

Olga af.

NOËL We zitten hier allemaal droog?

RACHIDA Ik wil nog wel een rood wijntje, Noël.

MASJA Voor mij een Perrier.

Noël af.

MASJA Je hebt als schooldirectrice wellicht veel te maken gehad met probleemjongeren.

RACHIDA Veel, neen, maar toch wel enkele moeilijke gevallen, ja *stilte* en dan zei Alex: "Rachida, ik was in mijn jeugd ook een schoft."

MASJA Dat is een echte dooddoener, hé Rachida!

RACHIDA Een dooddoener? Hij wou gewoon zeggen, je moet daar niet te zwaar aan tillen.

MASJA En het probleem ontkennen?

RACHIDA Relativeren. Maar ik heb je bezig gezien op teevee toen je uithaalde naar jongeren die zware misdrijven plegen.

MASJA Ja, vooral migrantenjongeren.

RACHIDA Dat was, geloof ik, naar aanleiding van die aanrandingen op

feestmarkten in verschillende Europese steden en de schuld werd toen meteen op de vluchtelingen gestoken. Was dat niet kortzichtig?

MASJA Hoezo?

RACHIDA Het is achteraf toch gebleken dat er hooligans waren ingehuurd om vrouwen aan te randen en te verkrachten.

MASJA Rachida, de cijfers liegen niet. Jaarlijks 1800 verkrachtingen. 15 keer meer daders van Afrikaanse origine dan Belgen en de grootste groep daders is jonger dan 16 jaar. In hun land zouden ze de doodstraf krijgen.

RACHIDA Dat zou je hen toch niet willen aandoen?

MASJA Ik niet.

RACHIDA Maar je zou hen wel willen terugsturen.

MASJA Mijn hart is bij de slachtoffers, Rachida, slachtoffers van verkrachtingen, nota bene!

RACHIDA Mijn hart ook!

MASJA Jouw hart ligt in de eerste plaats bij de daders, Rachida. *Afkeurende reactie van Rachida* Jij denkt als een man, ik als een vrouw. *Stilte* Wat zei je man? Ik was in mijn jeugd ook een schoft *stilte* en daarmee was de kous af. *Stilte* Je man is er niet meer, Rachida *stilte* leer nu eens opnieuw zelfstandig te denken.

RACHIDA Ik heb geen lessen te krijgen van een manipulator, Masja.

MASJA Ik, een manipulator?

RACHIDA Je manipuleert de cijfers.

MASJA Jij snapt er niets van.

RACHIDA Is dat ook geen dooddoener?

MASJA Onze veiligheid, Rachida!

Noël op met de drank voor alle drie.

NOËL Is Olga nog niet terug?

MASJA Neen.

RACHIDA Waar is ze naartoe?

NOËL Water gaan drinken. Ik ben haar niet tegengekomen.

MASJA Ze is misschien naar haar wagen gegaan.

NOËL Ze is met de taxi gekomen. Ik ga kijken.

Noël af.

Rachida en Masja drinken.

RACHIDA Raar madameke.

MASJA Ze speelt een spelletje.

RACHIDA Lokt ze hem weg?

MASJA Daar heb ik nog niet aan gedacht. Ik ga ook eens kijken. Ga je mee?

Rachida knikt, ze vertrekken en nemen hun glas mee.

Stilte

Even later. Rachida en Masja komen kijken.

MASJA Ze zijn nog niet terug.

RACHIDA Neen.

MASJA Ik ga de stoelen terugzetten.

RACHIDA Ja?

MASJA Ja.

Ze zetten de stoelen terug. En af.

8 OLGA. NOËL. MASJA. RACHIDA

Olga op, wandelt langs het water naar voor. Stopt en kijkt in het water.

OLGA Doe ik het of doe ik het niet?

Noël op.

NOËL Olga!

Olga schrikt op.

OLGA Je deed me schrikken!

NOËL Waarom ben je weggebleven?

OLGA *zacht* Ik wou alleen zijn.

Noël haalt twee terrasstoelen en nodigt haar uit te gaan zitten. Ze gaan zitten.

OLGA Een vrouw wou zich verdrinken. Maar ze bleef in leven en de redder verdronk. Ken je dat verhaal?

NOËL Neen.

Masja en Rachida op.

MASJA Jullie zonderen je af.

NOËL Neen, kom erbij.

RACHIDA Ik zou nog een wandelingetje willen maken.

MASJA Ik ga mee, Rachida. Mag ik?

RACHIDA Natuurlijk, jij kent de streek.

Masja en Rachida af.

Stilte

OLGA Ik fietste hier graag.

NOËL Over de putten in de weg.

OLGA Maar er waren ook al goeie wegen.

NOËL Een asfaltweg langs het bosje, meer niet, denk ik.

OLGA En de invalswegen waar jij woonde en waar ik woonde.

NOËL Ja, die ook, natuurlijk.

Stilte

OLGA Weet je het nog, Noël, die zondagmorgen. Ik reed met de fiets naar de mis en passeerde voorbij het huis waar jij woonde. Je stond met je vrienden een sigaretje te roken en toen ik voorbijreed, blies je rook in mijn gezicht. Ik moest er van hoesten en haastte me weg. En toen ik omkeek, zag ik je op je fiets springen en een gebaar met je arm maken. En in plaats van rechtdoor naar de kerk te rijden, reed ik in de richting die je arm aanwees, naar het bos. In het bos sloeg ik een doodlopend weggetje in. Ik wachtte op jou, ik keek er zo naar uit om een uurtje met jou alleen te zijn. Maar ik merkte dat je je vrienden had meegebracht. Ik was zo ontgoocheld en vroeg je waarom je hen had meegebracht en weet je wat jij antwoordde *pauze* “Ik wil jou met mijn vrienden delen.”

NOËL Dat was toch edelmoedig!

OLGA Edelmoedig, Noël?

NOËL Ten opzichte van mijn vrienden.

OLGA Vreselijk was het!

NOËL Voor jou moet dat inderdaad vreselijk geweest zijn.

OLGA Bedankt voor je empathie.

NOËL Jij zal toen gedacht hebben dat ik verliefd op jou was. Had gekund, natuurlijk.

Stilte

OLGA Toen jij die vreselijke woorden had uitgesproken ...

NOËL *onderbreekt haar* Vreselijke woorden?

OLGA Ik wil jou met mijn vrienden delen!

NOËL O ja, ja.

OLGA Toen zag ik Frank wegrijden. Ik vertrouwde het zaakje niet meer en wou me uit de voeten maken. Maar jullie hielden me tegen, pakten mij mijn fiets af en riepen onbeschaamd: “We willen je borstjes zien! *Stilte* Allez vooruit, we willen ze zien.” *Stilte* Ik was bang dat jullie mijn kleren zouden openscheuren, ik had een nieuw bloesje aan en een nieuwe bh, en dus knoopte ik mijn bloesje los en liet mijn bh zakken. Alex greep me vast en nam mij op zijn schoot en betaste mij.

NOËL Rachida had het moeten horen!

OLGA Frank kwam terug met een deken en een fles, later bleek het chloroform te zijn. Hij spreidde het deken, Alex duwde mij van zich af, ik viel op het deken, wou recht springen, maar werd tegengehouden en kreeg een zakdoek met chloroform tegen de neus. Ik raakte bedwelmd ... en het laatste wat ik hoorde was een verre stem: “Elk om beurt, maar ik eerst.” *herhaalt het als een verre stem* “Elk om beurt, maar ik eerst.”

9 ALLEN

Masja en Rachida op. Ze nemen een terrasstoel en gaan zitten: Rachida naast Olga, Masja naast Noël.

NOËL Geen bekenden tegengekomen?

RACHIDA We werden ingehaald door een man op een fiets en een loslopende hond.

OLGA Een jager.

RACHIDA Maar zonder jachtgeweer.

NOËL Een man die zijn hond uitliet.

MASJA En die hond volgde een spoor.

NOËL Het spoor van zijn baasje.

MASJA Neen, de hond liep voorop.

RACHIDA We hadden moeten vragen: zoekt je hond iets?

MASJA Misschien had hij dan gezegd: vraag het hem eens.

RACHIDA Hond, wat zoek je?

Monkellach.

MASJA Ik ben een stadsmens. Ik kom graag eens naar de streek om een wandeling te maken, een gezondheidswandeling. Voor jou, Olga, is een wandeling in de streek een tocht door de mooie herinneringen.

OLGA Was het maar zo, Masja!

NOËL De puberteitsjaren, hé.

Stilte

MASJA Zijn jullie verliefd geweest?

OLGA Ik was verliefd op Noël, ja, en hij heeft daar misbruik van gemaakt.

NOËL Gebruik van gemaakt.

MASJA Wat is er gebeurd?

OLGA Vertel jij het of moet ik het vertellen?

NOËL Laat het maar aan mij over. *Denkt na.* Ik en mijn maten hadden een fantastisch idee. We zouden de overgang van de puberteit naar de volwassenheid vieren door bloed te plengen aan de godin Venus. En daarvoor hadden we het bloed nodig van een jong maagdeke. En dat uitverkoren maagdeke was Olga. We lokten haar naar de plek waar het moest gebeuren, spreidden er een deken open en legden er haar op. Ik zie haar nog liggen, ons offerdiertje, en er lag een mooie glimlach op haar mond.

OLGA Jullie hadden mij verdoofd.

NOËL Maar het offerfeest is niet kunnen doorgaan. Er was geen bloed.

RACHIDA Wat een smeerlapperij! *Stilte* Was Alex er ook bij?

NOËL Alex was de bedenker, de hoofdacteur.

Stilte

OLGA Ik werd wakker en lag naakt op de grond.

NOËL We hebben het deken van onder je kont weggetrokken en zijn in paniek weggevlucht.

OLGA Ik zocht mijn bril ... hij lag wat verder, kapot getrapt ...

Stilte

OLGA Ik ben thuis geraakt, maar vraag me niet hoe. Mijn mama vroeg me waarom ik de hele tijd moest huilen en ik vertelde haar wat er gebeurd was. Mijn papa is er dan ook bij gekomen. *Stilte* Ze gaan zeggen dat ze het uitgelokt heeft, hoorde ik hem tegen mama zeggen. *Stilte* 's Anderendaags is de dokter gekomen.

Stilte

RACHIDA En wat zei de dokter?

Stilte

OLGA Ze is verkracht.

Voor Masja is het genoeg geweest. Ze gaat weg.

RACHIDA *tegen Noël* En wat deden jullie?

NOËL Ik kan alleen voor mezelf spreken. Ik was bang, natuurlijk, ik verwachtte elk moment de politie. Ben het tenslotte gaan biechten en moest dan de akte van berouw opzeggen en toen zei de pastoor: "Uw zonden zijn vergeven, mijn zoon". Dat was een grote opluchting, herinner ik me nog.

OLGA De pastoor is ook bij ons geweest. Hij vond het heel erg wat mij overkomen was, maar raadde mijn ouders aan om het niet aan te geven, de dokter zou het opvolgen en als er een kind uit voortkwam, zou hij ervoor zorgen dat het geplaatst werd. Ik was gelukkig niet zwanger. Hij zorgde ook voor een andere school en ik moest op internaat. Dat viel best mee. Ik werd er verliefd op een meisje en toen ze ons betrapten, zijn we allebei van school gestuurd. Ik heb dat meisje ooit nog eens teruggezien. Ze was getrouwd en had twee kinderen. En jij, vroeg ze. "Twee zwerfkatten." Ze schoot in een lach, ze dacht dat het een grap was en gaf me haar naamkaartje. Ze was psychologe alsof ze wist dat ik psychische hulp nodig had.

Stilte

RACHIDA En hoe is het nu met jou?

OLGA Ik had nooit gedacht ... *krijgt een krop in de keel en begint te snikken. Ze herpakt zich.* Ik ben een domme gans ...

10 NOËL. MASJA

Masja en Noël kibbelend op.

MASJA En nu?

NOËL En nu?

MASJA Wat doe je ermee?

NOËL Met wat? Er is niets.

MASJA De feiten.

NOËL De feiten zijn verjaard.

MASJA Je zou natuurlijk kunnen zeggen dat zij jullie verleid heeft.

NOËL De feiten zijn verjaard. *Stilte* Weet je hoe wij haar noemden: Olgatje Poep. Waarom zijn we haar achterna gereden? Ze rook al van ver naar de goesting, had haar lippen gerood, droeg nylons ... droeg jij nylons toen je veertien was? Gebruikte jij parfum en lippenrood? Toen we bij haar kwamen, haalde ze haar parfumdoos boven, enfin die van haar moeder, keek in het spiegeltje en trok een kammetje door haar haar. Ze was geenszins van plan om naar de mis te gaan ... ze wou bij ons zijn, ze wou zich laten bepotelen. *Stilte* Je moet mij niet geloven. Het is als een verhaal dat geschreven is door een archislecht schrijver: Meisje fietst met billen bloot, wordt in de gracht gereden en verkracht en ondertussen blijft het voorwiel van haar fiets aan honderdvijftig omwentelingen per minuut ronddraaien en priemt de zon door het lover van het takkenbos. *Stilte* Ze was een makkelijke prooi, Masja.

MASJA Een prooi?

NOËL Wij waren pubers en wat doen pubers? *Stilte* Wat doen pubers?

Masja antwoordt niet.

NOËL Pubers experimenteren, pubers houden van rituelen. *Stilte* Dat had dus niets te maken met een brutale verkrachting!

MASJA Maar wel met een verkrachting. Een groepsverkrachting, Noël, jullie waren delinquenten, ze hadden jullie moeten opsluiten.

NOËL Oké.

Noël gaat twee glaasjes rode wijn inschenken en biedt er haar één aan.

MASJA Hebben wij iets om op te toasten?

NOËL Letargion, de drank der vergetelheid.

Ze toasten.

NOËL En vanaf nu zwijgen we erover.

MASJA Oké.

Ze drinken.

MASJA Maar als Olga het gaat rondvertellen?

NOËL Wie gelooft nu een labiele, oude vrouw!

Stilte

NOËL Weet je, Masja, eigenlijk zijn wij het levende bewijs dat boefjes zonder bestraffing gerespecteerde burgers kunnen zijn!

Stilte

MASJA Herhaal dat eens.

NOËL Wij zijn het bewijs dat boefjes gerespecteerde burgers kunnen zijn. Hier staat toch een parketmagistraat! En Alex was pedagoog en van Frank weet ik dat hij psychiater is en in Zwitserland woont! Wij hebben toch iets bereikt in het leven!

MASJA En de andere? Guido?

NOËL Guido is onder de radar verdwenen.

MASJA Zit hij in de bak? *Dringt aan* Komaan dat moet jij toch weten.

NOËL *heftig* Ik weet het niet.

Stilte

MASJA Ze zullen mij uitlachen.

NOËL Waar heb je het over?

MASJA Ik hoor de oppositie in de Kamer al roepen: “Je zou beter je mond houden over die jonge allochtone verkrachters, je hebt zelf iemand in huis die in zijn jeugd een groepsverkrachter was en die bovendien niet gestraft werd.”

Hij grijnst.

MASJA Ik ga van je weg.

NOËL *onder de indruk* Je gaat van me weg ...

Lange stilte

MASJA Je moet aan je vrienden en kennissen maar zeggen dat ik je heb laten zitten ... om met mijn minnaar te gaan samenwonen.

NOËL Heb jij een minnaar?

MASJA Ben je jaloers?

NOËL Jaloers? Neen. Je zou gerust je tet mogen tonen.

MASJA Mijn tet tonen?

NOËL Zoals in dat toneelstuk waarin Olga haar tet moest tonen.

MASJA Heb je ook iemand?

NOËL Ik ben monogaam en trouw.

Stilte

MASJA Moet je werken vandaag?

NOËL Natuurlijk moet ik werken.

MASJA Maar je hebt een goeie secretaresse, die alles netjes bijhoudt.

NOËL Waarom vraag je me niet of ik er een relatie mee heb?

MASJA Wou ik je net vragen.

NOËL Af en toe scharrelen we wat.

MASJA Ik dacht dat je monogaam en trouw was.

NOËL Is dat in tegenspraak ermee?

Stilte

MASJA Ik moet gaan.

NOËL Moet er niets meer geregeld worden?

MASJA Ik heb een juridisch adviseur.

Masja af. Draait zich plots om.

MASJA Ik zie je nog graag, Noël.

NOËL Maar niet graag genoeg.

Masja af.

Stilte

NOËL *op* Onwezenlijk ... het is onwezenlijk ... hoe ik me in bochten moet

wringen ... doet me denken aan een bv, hij noemde zijn seksueel misbruik een jeugdzone ... ik noemde het een ritueel, ritueel theater ... had gekund. Si non e vero e ben trovato. Maar Olgatje, een deftig, net, voornaam, goedlachs meisje afschilderen als een hoertje, dat doe je niet, Noël! *Stilte* Maar het had ook gekund. *Stilte* Ik had de feiten kunnen interpreteren als een les seksuele opvoeding, die we niet gekregen hebben maar waar we recht op hadden en niet met onnozele plaatjes maar met een levend model, zoals in de les naaktmodel schilderen in de academie. Het blijft onwezenlijk. In andere culturen geeft de vader geld aan zijn zoon om ermee naar een bordeel te gaan waar hoeren je de kunst van het vrijen leren en dan hebben de liefjes daar ook iets aan. De ‘ars amatoria’, ‘Lessen in liefde’ van Ovidius, leraar in de liefdeskunst, een dichtbundel over verlangen, verleiden, versieren en veroveren. Die hadden we toen in de les Latijn moeten krijgen. *Stilte* Terug naar de realiteit. Hoe ga je ermee om? Hoe ga je er het best mee om? *Zet glas op tafel en vertrekt.*

11 RACHIDA. OLGA

Olga op met een bak met plantjes en zet die vooraan. Ze koestert de plantjes.

Rachida op met een zak, belt met Olga.

RACHIDA Hoe is het met jou?

OLGA Uitstekend.

RACHIDA Ik heb thuis nog een deken liggen. Zou het dat deken kunnen zijn?

OLGA Rachida, als je daarover begint, zakt mijn moreel tot onder het vriespunt.

RACHIDA Sorry.

OLGA Ander nieuws?

Rachida denkt even na.

OLGA Hoe is het met jou?

RACHIDA Goed. Ik heb iemand leren kennen van op de bijeenkomst en hij heeft me uitgenodigd.

OLGA Geniet ervan.

RACHIDA Maar ik ben niet van plan om met hem een relatie te beginnen. Hij dacht dat ik een Marokkaanse was en hij zei dat hij niet besneden is.

OLGA Wat een idioot!

RACHIDA Hij had een kippenkwekerij, maar heeft die overgelaten aan zijn

zoon.

OLGA Een goede partij.

RACHIDA Neen, maar ik wil niet onbeleefd zijn.

RACHIDA Noël nog gehoord?

OLGA Ja, we moeten eens praten, zei hij.

RACHIDA En ga je het doen?

OLGA Ik weet het niet.

RACHIDA Moet je het deken dan toch niet hebben?

OLGA Je wil het kwijt, hé.

RACHIDA Breng ik het je?

Olga antwoordt niet.

RACHIDA Olga?

Stilte

OLGA Rachida?

RACHIDA Ik breng het je.

Rachida begroet Olga en geeft haar de zak.

RACHIDA Het deken zit in die zak.

Olga wil het deken uit de zak halen.

RACHIDA Moet je geen handschoenen aantrekken?

OLGA Waarom?

RACHIDA Je vingerafdrukken.

OLGA Als dat het deken is waarop ik gelegen heb, Rachida, dan zitten er meer dan alleen maar vingerafdrukken op. *Ze haalt het deken uit de zak, gooit de zak opzij, betast het deken, ruikt eraan, spreidt het open.*

OLGA 't Is gelijk nieuw. Je hebt het toch niet gewassen?

RACHIDA Neen, Olga. En kan dat niet op een ander toontje!

OLGA Sorry!

RACHIDA Is het dat?

OLGA Ik zou het niet weten.

RACHIDA Als dat het deken is, moeten er zeker DNA sporen van Noël op zitten. Voor een paar honderd euro kan je het laten onderzoeken. En dat hoef je niet zelf te betalen. Dat doet Slachtofferhulp. En als zij het zouden weigeren, betaal ik het wel.

OLGA Er zal ook wel DNA van Alex opzitten.

RACHIDA Hij heeft het in elk geval in zijn handen gehad. Het lag in de koffer bij het schriftje, weet je wel.

Olga raapt het deken van de grond en plooit het op.

OLGA Waaraan is Alex gestorven?

RACHIDA Alex was moegestreden.

OLGA Moegestreden?

RACHIDA Ja.

Stilte

OLGA Weet je, Alex en ik hebben nog gevrijd.

RACHIDA Na alles wat hij je had aangedaan?

OLGA Ja. Ik heb er wel niet kunnen van genieten. Het deed pijn als hij me penetreerde.

RACHIDA En je verdroeg het?

OLGA Ja.

RACHIDA Hield je van hem?

OLGA Ik weet het niet. We deden het in het toilet, na de repetities van 'Le cocu magnifique'.

Stilte

RACHIDA Was Alex een schoft?

OLGA Ja.

Stilte

RACHIDA *zeer aangedaan* Hij was een goed mens, Olga!

Stilte

OLGA We moeten eens samen op reis gaan.

RACHIDA Waar zou je willen gaan?

OLGA Naar de zoo van Dublin.

RACHIDA In Antwerpen hebben ze een mensapenvallei.

OLGA Dublin, Rachida.

RACHIDA En dan naar Antwerpen.

OLGA Met de kippenboer, je nieuwe vriend. Misschien laat hij zich ondertussen besnijden.

RACHIDA Stel je voor!

Ze schieten allebei in een lach, nemen afscheid. Rachida af.

12 OLGA. NOËL

Olga hult zich in het deken en belt Noël op.

OLGA Noël, waar ben je nu?

Noël op.

NOËL Waarom?

OLGA Kan je eens afkomen?

NOËL Nu?

OLGA Ja.

NOËL Vertel het over de telefoon.

OLGA En als ze ons afluisteren?

NOËL Wie?

OLGA De geheime diensten.

NOËL We zijn toch niet staatsgevaarlijk.

OLGA Jij bent een crimineel.

Stilte

Noël komt bij haar binnen.

NOËL Je bent een boosaardig vrouwtje.

OLGA Het deken.

NOËL Welk deken?

OLGA Je herkent het niet meer. *Stilte* Alex had het bewaard. *Ze laat het deken van haar lichaam op de grond vallen.*

NOËL Dat deken is toch niet voor het archief?

OLGA Neen.

NOËL Ik zal het in mijn vuilnisbak gooien. *Hij wil het deken meenemen maar Olga zet er haar voet op.*

OLGA Ik heb ook een vuilnisbak.

NOËL Voilà.

OLGA Ik ga het deken gebruiken als bewijsstuk.

NOËL Als bewijs van?

OLGA Als bewijs van de groepsverkrachting.

NOËL *gaat erbij zitten* Maar meisje, dat was een jeugdzonde, die al lang vergeten en vergeven is.

OLGA Een pastoor is geen rechter.

NOËL Dat is waar. Maar de feiten zijn verjaard.

OLGA De politici gaan de verjaringstermijn voor seksuele delicten optrekken.

NOËL Ja, er is sprake van. Tot dertig jaar na de feiten. Maar het is wel vijftig jaar geleden, hé!

OLGA Ik heb me vergist! Ze gaan de verjaringstermijn voor seksuele delicten AFSCHAFFEN.

NOËL Ik denk niet dat wij dat nog zullen meemaken. Politici beschermen zichzelf.

OLGA Omdat ze ook een verleden hebben?

NOËL Bijvoorbeeld. Politici willen de macht, Olga ...

OLGA Om potjes toe te dekken.

NOËL Bijvoorbeeld. Macht en seks.

OLGA En doet Masja daaraan mee?

NOËL Ik geloof in vrouwelijke politici, Olga.

Olga plooit het deken op.

OLGA Er zijn culturen waar de verkrachter moet trouwen met het slachtoffer.

NOËL Ja, ik heb dat ook gelezen en ik dacht toen: dat is nu eens een terechte straf. Maar ik heb dat toch moeten herzien, een huwelijk is tenslotte meer dan een zakelijke verbintenis. Neen, de dader moet niet met zijn slachtoffer trouwen, hij moet zijn slachtoffer royaal vergoeden.

OLGA Royaal vergoeden, wat bedoel je daarmee?

NOËL Bijvoorbeeld: herstel van het maagdenvlies plus €25.000.

OLGA Geïndexeerd.

NOËL Ja, de geldsom geïndexeerd, ja, natuurlijk. *verontschuldiging* Ik moet nu naar het justitiepaleis.

OLGA Ik vind je ... *houdt zich in*

NOËL Zeg het maar.

OLGA Neen, ga maar.

NOËL Ik begrijp eigenlijk niet waarom ik moest komen.

Stilte

NOËL Als je aangifte wil doen, neem een advocaat onder de arm. Ik vrees alleen dat ze de klacht meteen gaan seponeren.

OLGA Dan dien ik een nieuwe klacht in.

NOËL Dat kan je doen.

OLGA En opnieuw en opnieuw en opnieuw en opnieuw ...

NOËL Niet overdrijven ...

OLGA ... en opnieuw en opnieuw ... ik vind je een klootzak.

NOËL Let op je woorden, Olga.

OLGA Je bent een arrogante klootzak. Een fatsoenlijk mens zou tenminste al vergiffenis gevraagd hebben.

Stilte

OLGA *staat recht* Straks bel ik een journalist op. *Stilte* 'MAGISTRAAT IN ZIJN JEUGD GROEPSVERKRACHTER'. *Stilte* Een krantenkop om van te smullen!

NOËL Die journalist zal tien keer nadenken vóór hij zoiets schrijft. Iedereen is de dag van vandaag slachtoffer. En bovendien, de krant die mijn naam vermeldt krijgt meteen een proces aan de broek voor laster en eerroof.

OLGA Maar dan is het kwaad al geschied en sta je voor iedereen te kijk.

NOËL Dat wil je dus: mij voor iedereen te kijk zetten, mijn naam besmeuren, mijn reputatie beschadigen.

OLGA Heb je je ooit afgevraagd wat je mij hebt aangedaan? Neen.

Stilte

NOËL Sorry.

Stilte

NOËL Ik vraag je vergiffenis, Olga.

OLGA Op je knieën!

Stilte

NOËL Ik zal een geste doen.

OLGA Ik ben benieuwd.

NOËL Wat zou je graag hebben?

OLGA Wat heb je me te bieden?

NOËL Een appartement.

Olga reageert niet

NOËL Of mijn huis in Vissoule.

OLGA Waar?

NOËL In Vissoule.

OLGA Waar ligt dat?

NOËL In Wallonië.

OLGA Een buitenverblijf?

NOËL Ik heb het gekocht om Masja te bespioneren. Ik dacht dat ze daar een minnaar had.

OLGA En ze had er geen.

NOËL Jawel, maar niet in Vissoule.

OLGA Sukkelaar. Elke vrouw zou je ontrouw zijn.

NOËL Waarom zeg je dat?

OLGA Jaloerse mannen worden bedrogen.

NOËL Zoveel mensenkennis heb ik helaas niet.

OLGA En je bent ook wereldvreemd.

NOËL Wereldvreemd? Hoe kom je daarbij?

OLGA Je kan niet alles kopen, Noël.

NOËL Maar toch veel.

OLGA Op je knieën!

Noël haalt een juweeldoosje boven. Hij opent het.

NOËL Dat juweel is een familiestuk. Een heel precieus familiestuk. Heel waardevol.

Hij haalt het juweel uit het doosje en geeft het haar Ze siert er zich mee.

OLGA Heel mooi!

NOËL Je krijgt het van mij. Ik wil er jou mee eren, Olga!

OLGA Het is ongelooflijk mooi.

NOËL Het is van jou. Je verdient het.

Ze geeft het juweel terug.

OLGA Ik heb niets van je nodig. Op je knieën en vraag vergiffenis.

NOËL Ik heb je vergiffenis gevraagd.

OLGA Op je knieën!

Stilte

Hij kijkt haar dreigend aan.

OLGA Wil je me van kant maken? *Stilte* Dat zou dom zijn. Als ik jou was, maakte ik er zelf een einde aan.

NOËL Bedankt voor de tip.

Noël af.

Stilte

OLGA Smog en luchtvervuiling! Toen ik nog een kind was, kon ik de melkweg zien, de grote en de kleine beer en de poolster in het Noorden. We leerden ons oriënteren. Nu is het een groot zwart gat ...

Olga belt.

OLGA Meneer, ik zou u willen spreken *luistert* over misbruik *luistert* Olga Flore! *luistert* Kunnen wij een afspraak maken? *Luistert* Ik vind dat wel ... Daag. *Ze neemt het deken, steekt het in de zak en af. Schopt het weg.*

13 NOËL. MASJA

Masja op. Kijkt rond ... Noël is er niet.

MASJA *roept* Noël!

Noël op. Hij draagt een jas.

NOËL *blij verrast* Jij hier?

MASJA Ja.

Noël doet zijn jas uit en hangt hem op een stoel.

MASJA Wat scheelt er, Noël? Je bent al een tijdje niet meer te bereiken.

NOËL Ik voel me niet lekker in mijn hoofd, Masja.

MASJA Olga heeft je in haar macht.

NOËL ja.

MASJA Ze betovert je?

Stilte

NOËL Olga is geen heks.

Stilte

MASJA Ze is bezeten. *Stilte* We moeten optreden.

NOËL Hoe?

MASJA We kunnen haar doen opnemen.

Ze haalt een envelop met collocatieformulieren boven en geeft ze aan Noël, die de brief inkijkt.

MASJA Ze is gevaarlijk. Ze zal je kapot maken en dat kunnen we niet toelaten. Ze moet geïsoleerd worden.

NOËL Collocatie?

MASJA Ja, gedwongen opname.

Stilte

NOËL Daar doe ik niet aan mee.

MASJA Waarom niet? Ze gaat je kwellen tot je gek wordt.

Stilte

MASJA Je verdient dat niet, Noël.

NOËL *schreeuwt* Dat kan toch niet waar zijn!

Ze gaat naar hem toe, wil hem troosten. Hij weert haar af.

NOËL Ga weg! Ga terug vanwaar je gekomen bent.

MASJA Neen, ik ga niet meer terug, Noël. Ik blijf bij je.

Stilte

NOËL Waarom?

MASJA Daarom.

Ze kijken elkaar in de ogen. Ze vallen elkaar in de armen. Hij richt zich tot haar.

NOËL Hoe zit dat met die transmigranten?

MASJA Wie illegaal in het land is, is strafbaar. Dus ...

NOËL Wil je ze allemaal voor jaren in de bak draaien?

MASJA Niet voor jaren.

NOËL Of zeg je dat omdat je kiezers dat graag horen?

MASJA Ja.

Hij wendt zich van haar af.

NOËL Zolang ik magistraat ben, Masja, zal ik daar een stokje voor steken ... zolang ik nog magistraat ben ... ze geniet ervan ... ze wil mij zolang mogelijk doen afzien ... en het doet al overal pijn, mijn hart, mijn maag, mijn lever, mijn nieren ... ik ga haar dood schieten! *Hij trekt zijn jas aan ...*

MASJA *tegen het publiek* Zover kunnen ze een mens drijven.

... Noël haalt een revolver uit zijn zak ... draait zich richting uitgang ... de revolver in zijn hand, arm langs het lichaam.

NOËL Ik ga haar dood schieten. *Hij blijft onbeweeglijk staan. Hij twijfelt.*

MASJA *tegen het publiek* Als hij het doet, kan hij hopen op vrijspraak omdat hij gehandeld heeft onder een ... *luistert naar het publiek en als er geen antwoord komt, zegt ze het zelf ...* onweerstaanbare drang. Een macht die hij niet heeft kunnen weerstaan.

14 ALLEN

Allen ontspannen op. Ze komen naar voor en richten zich tot het publiek.

MASJA Om een lang verhaal kort te maken, we gaan de belangrijke momenten die nog moeten komen, vertellen. Zo vermijden we onnodige emoties, die het verhaal toch niet vooruit helpen. Maar we gaan eerst even terug naar wat hier aan vooraf ging.

NOËL Ik had overal pijn en kon mijn werk niet meer doen. Ik kocht een revolver om Olga, de vijand, uit de weg te ruimen, maar deed het uiteindelijk niet. Was ik te laf, waarschijnlijk wel, want ik haatte haar.

OLGA En ik genoot ervan en belde tenslotte een journalist op. De man bood me een vijfgangenmenu aan, maar ik was tevreden met een vissoepje, gebakken paling en een crême brûlé. Geen aperitiefje en enkel spuitwater. Ik vertelde hem alles, maar toen hij me vroeg of de ouders nog leefden en per se hun namen wilde hebben, kreeg ik argwaan, ik voelde me niet meer zo goed, begon te zweten en ik verontschuldigde me en vertrok. Hij belde me nadien op en zei dat het stuk zonder de namen niet gepubliceerd zou worden. Ik weigerde de namen te geven. Maar hij bleef maar bellen. Ik zei hem dat het moest ophouden, dat ik hem anders zou aangeven voor stalking. Het hield op. Oef, wat een opluchting! En ik kreeg een goed, bijzonder goed gevoel, een gevoel dat ik in jaren niet gekend had. Ik trok naar mijn psychiater. Ze luisterde en schreef me mijn pillen voor. Ik vroeg haar of ik het eens zonder mocht proberen, ik voelde me echt goed. Echt goed. En ik nam contact op met Noël. Hij vond het zeer moedig van mij om niet toe te geven aan sensatiezucht en Masja en Rachida waren ook echt blij.

RACHIDA Olga en ik zijn naar de zoo van Dublin geweest. En daar hebben we vernomen dat ook apen verkrachters zijn en mekaar ook vermoorden, maar, in tegenstelling tot de mens, mekaar niet martelen.

MASJA En de toekomst zag er weer heel rooskleurig uit. We belden regelmatig met elkaar over ditjes ... en werden vrienden.

RACHIDA Echte vrienden.

ALLEN DOOR ELKAAR Echte vrienden, ja, echte vrienden ...

RACHIDA We maakten plannen om alles te delen.

ALLEN DOOR ELKAAR Ja, alles, woning, auto, alles, alles wat er te delen valt.

Het gesprek valt stil.

NOËL Maar op een dag ... verschijnt mijn naam toch in de krant.

MASJA “Van boefje tot magistraat!”

NOËL In vette letters op de voorpagina.

MASJA “Hij verkocht zijn liefje voor een pakje sigaretten!”

NOËL “Nu verkopen ze hun liefje voor een lijntje cocaïne.”

OLGA Ik heb niet geklikt.

NOËL Guido! Guido heeft het mij geflikt. Vijftig jaar lang heeft hij gezwegen als een graf en plots kreeg hij van een journalistje zijn ‘moment de gloire’, en mocht hij zich uitgeven als de goede verkrachter, het goeie boefje ... sukkelaar! Ik ben tenminste het levende bewijs dat een boefje kan uitgroeien tot een respectabele mens, wat jij blijkbaar niet kunt zeggen.

MASJA Maar hoelang nog?

NOËL Wat bedoel je?

MASJA Hoelang nog een respectabele mens?

RACHIDA Masja!

Stilte

Masja vertrekt.

Stilte

Noël vertrekt.

RACHIDA Men zegt: “Over de doden niets dan goeds!” Maar Alex werd niet gespaard. *Stilte* Ja, ze waren in hun jeugd wel degelijk schoften. *Stilte* En Guido zei er dan ook nog bij dat ze zich gelukkig mochten prijzen, ze waren van goeden huize, anders waren ze zeker in het verbeteringsgesticht terecht gekomen. *Stilte* Klassejustitie! Alex had het daar soms over, maar eigenlijk moest hij zijn mond houden.

Ze neemt afscheid van Olga en vertrekt.

OLGA Guido kon heel mooi zingen, gregoriaans, maar hij is die zondag niet naar de mis geweest, vertelde hij in de krant, hij wou eens met een meisje poepen. *Stilte* En is het gelukt, vroeg de journalist, zeg het maar, het is toch al verjaard. Guido ging daar niet op in, maar vroeg zich integendeel af hoe het nu met Olga zou zijn ... hij had in al zijn haast haar bril kapot getrapt. *Stilte* Hoe het met Olga is? *Stilte* Voor Olga is het genoeg geweest, Guido.

EINDE